

Man gif dernæst til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov om Indpodning af Kokopper (Lovforslaget findes trykt i Tillæg A. Sp. 937 ff.)

N. Rasmussen: Det Lovforslag, som her forelægges, er jo et saadant, som angaar hele Befolkningen og har derfor ogsaa allerede tidligere vakt megen Interesse. Jeg for mit Bedkommende finder nu, at der dog kan være stor Grund til at overveje, om det er rigtigt fra de nuværende Bestemmelser angaaende Vaccinationen at gaae over til saadanne Bestemmelser, som dette Lovforslag indeholder, med andre Ord at gjøre det, som nu er en frivillig Sag for Befolkningen til Gjenstand for en Tvang. For mit Bedkommende vil jeg villig indrømme, at jeg anseer Vaccinationen for et stort Gode. Det er altsaa ikke for at udtale, at den lovgivende Magt eller Regjeringen ikke skulde være beføiet til at bestemme Vaccinationens Indretning, men der er deels kommet flere Bestemmelser frem i Lovforslaget, som jeg synes gaae Folk for nær, og deels mangler der efter min Mening Beskyttelsesmidler. Jeg kan saaledes ikke paa nogen mulig Maade finde mig i, at en Læge ved Vaccinationen skal være berettiget til at tage Vaccine af et hvilket som helst Barn, han finder tjenlig dertil, saa meget mindre, som vi paa Statens Bekostning have en Indretning her i Hovedstaden, fra hvilken Lægerne kunne skaffe sig Vaccine. Det maa jo være klart, at vi have en ganske anden Sikkerhed for, at Vaccinen er, som den bør være, naar vi vide, at den eneste Vaccine, der bruges, faaes fra det Institut, der under Statens Tilsyn leverer Vaccinen, end naar det er overladt til en hvilken som helst Læge i Landet at lave den. Ganske affeet fra, at jeg nu til enhver Tid vil finde det anstødeligt, om en Læge skulde være berettiget til at prikke i mit Barn, saameget han finder for godt, saa kan jeg heller ikke indsee, at der er nogen Sik-

kerhed for, at Lægen ved blot at see paa et Barn just kan vide, om det er sundt eller ikke. Jeg mener altsaa ikke, at der er den fulde Betyngelse for Befolkningen ved at det overlades til Lægen at tage Vaccine af hvilke Børn han vil. Det er jo naturligtvis altsammen Noget, som under Sagens senere Gang vil komme under Overvejelse, men jeg har ikke villet undlade allerede nu at gjøre opmærksom paa disse Punkter. Der kan maaskee med Rette gjøres grundet Indvending mod, at den hele Foranstaltning bliver en saa tvungen Sag, som den nu bliver. Dette skal jeg imidlertid paa Sagens nuværende Trin ikke videre omtale, men indskrænke mig til de Bemærkninger, jeg har tilladt mig, og hvis ingen Anden vil gjore det, vil jeg, naar Tidspunktet dertil kommer, foreslaae, at Sagen henvises til et Udvalg, for at den ikke skal gaae saa stiltende igjennem Landssthinget, som det egentlig seer ud til, at det vil blive Tilfældet.

Justitsministeren: Hvis Ingen ellers vil yttre sig, anseer jeg det for min Pligt at sige, at jeg naturligtvis ogsaa ønsker, at denne Sag maa blive gjort til Gjenstand for en udførlig Overvejelse, det er en Selvsølge. De enkelte Bemærkninger, der altsaa maatte fremkomme, ville jo netop gennem en saadan Overvejelse senere kunne blive Gjenstand for yderligere Forhandlinger, og der vil kunne stilles Endringsforslag, derom eet almindeligt Synspunkt er det min Pligt at fremhæve allerede ved denne 1ste Behandling. Jeg kan ikke lade det være uimodsiget, hvad den ærede Landssthingsmand først yttrede, at dette Lovforslag sigter til at gaae over fra Frivillighed til Tvang, thi der ved vil hele Udgangspunktet for Sagen være stillet i et urigtigt Lys. Jeg veed ikke ret, hvorledes den ærede Landssthingsmand er kommen til at sige, at der tidligere var Frivillighed, naar han ikke netop vil knytte det til Bestemmelsen om den tidligere Alder, men det gjorde det ærede Medlem ikke. Forholdet